

V této práci jsme se zaměřili na problematiku strategií zvládnání hněvu, s akcentem na prožívání a vyjadřování hněvu ženami. První část mapuje teoretická východiska, především hněv v kulturním rámci a souvislost zvládnání hněvu se zdravím. Na základě teoretických podkladů, dotazníků BARQ (Linden et al.) a české varianty STAXI (Stuchlíková, Man, Spielberger 1994, 2003) jsme koncipovali pilotní variantu dotazníku ANDO. Cílem bylo vytvořit dotazník, který by lépe zachytil nezdravé způsoby zacházení s hněvem a genderové rozdíly. Pomocí faktorové a shlukové analýzy jsme určili 9 subškál strategií zvládnání hněvu (4 z nich měří nezdravé zacházení s hněvem) a vytvořili orientační normy ($n=212$).

Pomocí dotazníku ANDO jsme potom na vzorku párů matek a dcer ($n_m=41$, $n_d=41$) měřili rozdílnosti a sílu vztahu mezi strategiemi zvládnání hněvu dvou generací českých žen. Chtěli jsme ověřit, zda změna společenského klimatu v České republice ovlivnila ženské strategie hněvu a také, zda projevy hněvu matky ovlivňují zacházení s hněvem dcery. Ukázalo se, že matky inklinují více než dcery ke strategii vyhýbání se. Dcery zase více využívají strategii vyhledávání sociální opory ($p<0,01$). Nicméně byla to právě subškála vyhýbání se, kde se zároveň mezi matkami a dcerami potvrdila statisticky významná korelace ($r=0,31$; $p<0,05$). Celý projekt doplňují kvalitativní rozhovory ($n=5$) o zvládnání hněvu žen z klinické populace, které více osvětlují typicky ženské nezdravé zacházení s hněvem.